

Titel: Kapitel XXI.

Citation: "Kapitel XXI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e7973.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXI.

Iværksættelse af Tiltale for Landøret. Forberedelse af Domsforhandling.

§ 216.

Tiltale rejses ved et af overanklageren udfærdiget og underskrevet Anklageskrift, som stal indeholde:

1. Angivelse af den Domstol, ved hvilken Sagen anlægges;
2. Tiltaltes Navn og hvad der ellers måtte udkræves til hans nøjagtige Betegnelse;
3. under Benyttelse af Forbrydelsens i Loven hjemlede Navn eller under Fremhævelse af dens i Loven beskrevne Kendemærker og, om fornødent, med Tilføjelse af Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, en kort Angivelse af det Forhold, for hvilket Tiltale rejses, med saadan Angivelse af Tid, Sted, Genstand, Udførelsesmåde og andre nærmere Omstændigheder, som udkræves til dets tilstrækkelige og tydelige Betegnelse; det eller de Lovbud, i Henhold til hvilke Påstand om Straf agtes nedlagt, bor angives. Alternativ — herunder principal og subsidiær — Angivelse er tilladt.

Hverken Angivelser af Beviser eller Udviklinger af Retsspørgsmål må findes i Anklageskriftet.

I en Påtegning på Anklageskriftet skal derhos angives det Ting (Samling og Tingsted >, på hvilke Domsforhandlingen ventes

foretagen, og om denne skal foregå for Nævninger eller ikke. Det bør iagttages, at det tidligste Ting vælges, som Omstændighederne tillade.

§ 217.

Anklageskriftet indleveres på Landsrettens Kontor; ved dets Indlevering er Sagen tingfæstet.

overanklageren foranstalter uden Ophold en Genpart af Anklageskriftet forkyndt for Tiltalte. Ved Forkyndelsen afæskes der ham Erklæring, om han har antaget eller begærer beskikket en Forsvarer. Så snart Forkyndelsen er sket, stal Overanklageren, såfremt Bestikkelse af Forsvarer er påbudt i Loven eller er begært as Tiltalte eller af Overanklageren antages at burde finde Sted, gøre fornøden Henstilling herom til Retten.

Om Beskikkelsen af Forsvarer meddeles Underretning til Overanklageren og Tiltalte. Overanklageren meddeler Forsvareren Genpart af Anklageskriftet.

§ 218.

Vil Overanklageren inden Domsforhandlingen enten udvide Tiltalen til andre strafbare Forhold end de i

Anklageskriftet nævnte eller berigtige Angivelser i Anklageskriftet, må dette ske ved Indlevering og Forkyndelse af yderligere eller nyt Anklageskrift.

Under Domsforhandlingen kan Udvidelse af Tiltalen til andre strafbare Forhold ske med Rettens Samtykke, naar Tiltalte indvilger deri, så og naar det Forhold, som der er Spørgsmål om at inddrage, er begået under selve Domsforhandlingen. Udvidelsen sker efter Rettens Bestemmelse ved tilføjelse på Anklageskriftet eller Tilførsel i Retsbogen; det samme gælder om Berigtigelser, som Overanklageren under Domsforhandlingen foretager i Anklageskriftets Angivelser.

§ 219.

Samtidigt med Indleveringen af Anklageskriftet eller snarest muligt derefter stal Overanklageren på Rettens Kontor indlevere en

Udskrift af de i Sagen foretagne retslige Undersøgelser- og Bevishandlinger, ledsaget af Sagens øvrige Dokumenter og andre synlige Bevismidler, samt en Fortegnelse over de Beviser, som agtes fremførte, med kort Angivelse af, hvad dermed agtes godtgjort. Vidner og Syns- eller Skønsmænd skulle betegnes med Navn og hvad der i øvrigt måtte udkræves til deres nøjagtige Betegnelse, under Opgivende af, om de agtes afhørte under Domsforhandlingen eller ved en Undersøgelsesret, eller om allerede afgivne Forklaringer agtes benyttede, ønskes noget Vidnes Mødepligt udvidet (§ 101), eller ønskes Syns- eller Skønsmænd udmeldte, fremsattes fornøden begæring herom til Retten.

Det bør iagttages, at ikke flere Vidner end fornødent indkaldes, hvorved særlig bliver at tage Hensyn til, om Tiltalte for Retten har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilståelse.

§ 220.

En Genpart af Bevisfortegnelsen foranstaltes af Overanklageren uden Ophold meddelt Forsvareren eller forkyndt for Tiltalte, såfremt han ikke har nogen Forsvarer. Forsvareren meddeles der tillige en Udskrift af de i Sagen foretagne Undersøgelser- og Bevishandlinger. I øvrigt gøres Sagens Dokumenter og andre synlige Bevismidler såvidt muligt tilgængelige på hensigtsmæssig og betryggende Måde, og fornøden Underretning herom meddeles.

§ 221.

Inden Udløbet af en af Overanklageren på Anklageskriftet opgiven Frist, der på Begæring kan forlænges af Rettens Formand, skal Forsvareren eller, hvor der ingen Forsvarer er, Tiltalte, afgive såvel på Rettens Kontor som til Overanklageren en Fortegnelse over de Beviser, der fra hans Side måtte ønskes fremførte, med kort Angivelse af, hvad dermed tilsigtes godtgjort, ønskes Vidner eller Syns- eller Skønsmænd indkaldte, må det opgives, om de begæres indkaldte til Domsforhandlingen eller for en Undersøgelsesret. Samtidig indleveres på Rettens Kontor de

Dokumenter og andre synlige Bevismidler, af hvilke der måtte agtes gjort Brug.

Vil Forsvareren eller Tiltalte fremsætte Begæring om:

1. at der, forinden Sagen videre fremmes, foretages Forundersøgelse — eller at den Forundersøgelse, som har fundet Sted, genoptages — til Fremskaffelse af nærmere betegnede Oplysninger;

2. at noget Bevis, som er opført i Overanklagerens Bevisfortegnelse, må tilvejebringes på anden Måde end deri anført; eller

3. at Sagen må blive foretaget på andet Ting end på Anklageskriftet angivet, eller må blive behandlet for Nævninger i Tilfælde, hvor dette ikke er begært af overanklageren, eller omvendt,

bor den fornødne skriftlige Begæring indgives på Rettens Kontor inden fornævnte Fristes Udløb; Genpart af Begæringen tilstilles samtidigt Overanklageren.

Det samme gælder, naar Forsvareren eller Tiltalte overensstemmende med § 58 eller § 59 vil fremsætte begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret; gaar Begæringen ud på en Afvigelse fra Værnetingsreglerne (§ 58), bliver den af Retten uden Ophold at indsende til Højesteret, ledsaget af overanklagerens og efter Omstændighederne Rettens Erklæring.

Antager Forsvareren, at Sagen, således som den er anlagt, ikke kan fremmes, eller at Overanklageren har overset nogen udenfor Bevisspørgsmålet liggende Omstændighed, på Grund af hvilken Tiltalte ikke kan fældes, bor han ufortøvet gøre Overanklageren opmærksom derpå.

§ 222.

Finder Overanklageren at måtte modsætte sig en Begæring, som af Forsvareren eller Tiltalte er fremsat i Henhold til foregående Paragraf, skal han uden Ophold forelægge Retten Sagen til Afgørelse. Forinden denne træffes, bør der, såvidt dertil er Anledning, gives Overanklageren og Forsvareren eller Tiltalte Lejlighed til

12

at ytre sig mundtligt eller skriftligt. Tilfølgelagelse af en Begæring om Indkaldelse af Vidner kan, hvor dertil er særlig Anledning, betinges af, at Tiltalte stiller Sikkerhed for de Omkostninger, som derved ville forvoldes.

Naar nogen af Parterne begærer det, kan

Retten træffe Bestemmelse om, ved hvilken Undersøgelsesret en Forundersøgelse, der er begært i Henhold til § 221, eller enkelte Retshandlinger, der skulle sinde Sted under en saadan Forundersøgelse eller til Optagelse af Beviser til Brug under Domsforhandlingen, blive at foretage, såvelsom, naar Retshandlinger skulle foregå ved en Ret, som tidligere har foretaget Forundersøgelse i Sagen, om at samme vil være at beklæde af en anden dømmer. Ligeledes kan Landsretten efter en Parts begæring træffe Bestemmelse om, hvorvidt Tiltalte, hvor denne er fængslet, vil være at henbringe til Retsmøde, der skal finde Sted i en anden underretskreds end den, hvor han hensidder fængslet, om at Forsvarer vil være at beskikke til at varetage hans Tarv under Retsmøde udenfor Landøret og lignende.

§ 223.

ønsker nogen af Parterne at gøre Brug af andre Beviser end de i hans Bevisfortegnelse opførte, eller vil han frafalde Førelsen af noget af disse, eller ønsker han noget Bevis optaget på anden Måde end deri opgivet, stal skriftlig Meddelelse herom snarest muligt gøres på Rettens Kontor og til Modparten. Bestemmelserne i §§ 219 til 222 finde herved tilsvarende Anvendelse.

§ 224.

Skal Forundersøgelse finde Sted, eller skal Afhørelse eller Edfæstelse af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd foregå forinden Domsforhandlingen, har Overanklageren at rette forneden Begæring til vedkommende Undersøgelsesret. Er der Fare for, at et Bevis vilde spildes, hvis dets Optagelse skulde bero, indtil Reglerne i ^ 219 til 223 ere iagttagne, retter Overanklageren uden yderligere forberedende Skridt, end Omstæn-

dighederne tillade, Begæring til Undersøgelsesretten; dog stal i ethvert Fald Meddelelse herom snarest muligt indleveres på Landsrettens Kontor og Underretning tillige gives Forsvareren eller Tiltalte. Under samme Betingelse og med samme Forpligtelse kan Forsvareren eller Tiltalte rette begæring om Bevishandlinger umiddelbart til Undersøgelsesretten, der afgør, om den her fastsatte Betingelse er tilstede : for de Omkostninger, som Bevisoptagelsen vil medføre, må i dette Tilfælde saadan Sikkerhed stilles, som Undersøgelsesretten bestemmer.

Saadan Bevisoptagelse som foran ommeldt foregår efter Reglerne i Kap. XX. De fornødne Udskrifter af det passerede tilstilles snarest muligt Overanklageren.

§ 225.

Over de Sager, som skulle foretages på et Ting, forfatter Retsskriveren med Overanklagerens Bistand en Fortegnelse, i hvilken Sagerne — Nævningesager for sig og andre Straffesager for sig — opføres i den Orden, i hvilken de formenes at burde foretages, med Angivelse af den Tid, på hvilken hver Sag påregnes at ville kunne komme for. Denne Fortegnelse forelægges betimeligt Rettens Formand til Godkendelse. Naar Fortegnelsen, efter Omstændighederne med de Ændringer, som Formanden måtte have bestemt, er godkendt af ham, bekendtgør Retsskriveren ved Opslag paa Tingstedet en overensstemmende hermed affattet Retsliste. Senere Forandringer eller Tillæg indfyres på Retslisten, såsnart de ere godkendte af Formanden.

§ 226.

Overanklageren foranstalter stævning til en bestemt Dag forkyndt for Tiltalte med mindst fire Dages Varsel. Genpart af stævningen tilstilles samtidigt Forsvareren.

Er Tiltalte fængslet eller anholdt, foranlediger Overanklageren, at han betimeligt henbringes til Tingstedet.

§ 227.

Vidner og Syns- eller Skønsmænd, som skulle fremstilles under Domsforhandlingen, foranstaltes af Overanklageren betimeligt indkaldte. Er noget Vidne fængslet eller hensat i Forvaring, foranlediger Overanklageren, at den Pågældende betimeligt henbringes til Tingstedet.

§ 228.

Retten kan på et hvilket som helst Tidspunkt forinden Afholdelsen af det Ting, på hvilket en Sag er bestemt til

at skulle foretages, i Embeds medfør eller efter Begæring ved Kendelse beslutte dens Afvisning, naar den, efter at der er givet Overanklageren Lejlighed til at udtale sig, samt hvis der er Spørgsmål om en afhjælpelig Mangel, til at foretage det i så Henseende fornødne, finder:

1. at nogen Omstændighed er tilstede, som må medføre, at Sagen under Domsforhandlingen afvises; eller
2. at overanklageren mangler Påtaleret; eller
3. at et Forhold som det i Anklageskriftet beskrevne ikke er strafbart, eller at Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund.

Finder Retten, at en Sag, som er begæret foretagen uden Nævninger, hører under Nævningers Påkendelse, eller at en Sag, som er begæret behandlet for Nævninger, er unddrage« fra saadan Behandling, afsiger den, efter såvidt fornødent at have givet vedkommende Part Lejlighed til at udtale sig, herom Kendelse.

§ 229.

Udsættelse af Domsforhandlingen kan forinden dennes Begyndelse besluttes af Retten, naar dette findes nødvendigt af Hensyn til denne selv eller på Grund af andre Omstændigheder, såsom Tiltaltes Flugt, Hindringer for Overanklageren, Tiltalte eller Forsvareren, for Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, Foraudringer i Tiltalen eller Anmeldelse af ny Beviser.

Om Udsættelsesgrunde, som indtræde for Domsforhandlingens Begyndelse, påhviler

det enhver Vedkommende snarest muligt at at underrette Retten. Naar Udsættelse sker, bør det såvidt gørligt iagttages, at Underretning betimeligt meddeles Vidner og andre, som måtte være indkaldte.

§ 230.

De i de foregående Paragrafer omhandlede Beslutninger af Retten med Undtagelse af de i § 228 nævnte, kunne, sålænge Domsforhandling ikke er begyndt, såvelsom naar denne er udsat, træffes af Rettens Formand. Det samme gælder om Beslutninger om Sagers Adskillelse eller Forening, om Tiltaltes Anholdelse, Fængsling eller Løsladelse, så og om enhver anden Beslutning, der sigter til at forberede Domsforhandlingen. fornøden Underretning om de tagne Beslutninger meddeles Parterne.

De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, ere ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtligt i et Retsmøde, stiles skriftligt til Retten. Er Tiltalte Fængslet, kunne hans Henvendelser til Retten — derunder Meddelelse om Beviser, han finsker fremførte (HH 221 og 223) — fremsættes til Undersøgelsesrettens Retsbog eller for Fæng/ selsbestyreren, som har at modtage samme til en dertil indrettet Bog. Udskrift tilstilles uden Ophold Landsrettens Kontor og i de i §§ 221 og 223 omhandlede Tilfælde tillige overanklageren.